

[Bernhard Baunsgaard.]

forslaget om, at administrationen skal flyttes til en jysk by, og det kan jeg kun hilse med den største tilfredshed. Der kan jo undertiden — jeg har haft lejlighed til at antyde det tidligere ved behandlingen af en helt anden sag — være meget langt fra det sted, hvor tingene foregår, og til administrationen i København. Jeg tror, at det er noget meget lykkeligt, at vi har fået et forslag om at flytte administrationen ud til de steder, hvor tingene foregår.

Så er der sket det, at bestemmelserne om garanti for lån til industrien foreslås udskilt af egnsudviklingsloven. Jeg har set efter, hvad den tidligere handelsminister udtalte om dette i sin tid, og han slog de to love sammen, fordi han mente, at administrationen derved ville blive lettere og billigere. Nu vil man altså skille dem ad igen. Om dette så er klogt, synes jeg hvert fald nok kan diskuteres, men det skal jeg komme tilbage til om et øjeblik.

Og så selve princippet, der ligger i egnsudviklingsloven: loven hedder jo lov om egnsudvikling, men ved fremsættelsen i 1962 udtalte den daværende handelsminister, at man ønskede at koordinere egnsudviklingsarbejdet med det arbejde, som dengang var påbegyndt i det af regeringen da nedsatte landsplanlægningsudvalg, og denne gang siger den nuværende handelsminister i sin fremsættelse, at man endelig ikke må betragte loven om egnsudvikling som en planlægningslov. Jeg kan kun sige, at jeg håber ikke, at handelsministeren lægger for meget i netop denne udtalelse. Handelsministeren er også inde på, at vi er nødt til, når vi taler om egnsudvikling, meget nøje at overveje, om den industri og de virksomheder, vi ønsker at støtte, har naturligt hjemme på stedet, sådan at vi ikke kommer til at modarbejde det landsplanlægningsarbejde, som i øvrigt er i gang; jeg håber meget bestemt, at ministeren i sin administration af loven vil have dette for øje. Det er en egnsudviklingslov, men det er også en lov, som må administreres i overensstemmelse med forholdene, sådan at vi ikke kommer til at støtte erhvervsvirksomheder, der ikke naturligt hører hjemme på stedet. Vi skulle jo nødigt have det, vi i sin tid kendte: at enhver rigsdagsmand med respekt for sig selv mødte op med et forslag

om en jernbane til sin egen, afløst af, at enhver folketingsmand nu kommer hjem med et statstilsgagn ifølge egnsudviklingsloven. Jeg håber, at det ikke er ministerens mening, men ville føle mig meget beroliget, hvis ministeren ville sige, at det ikke er meningen at administrere denne lov på tværs af den øvrige planlægning.

Så er der en række enkeltheder, som jeg meget gerne vil have drøftet, også enkeltheder vedrørende lovens administration, men det forstår jeg der bliver udmærket anledning til i det udvalg, jeg regner med vi får nedsat til behandling af lovforslaget.

Endelig vil jeg sige et par ord om lovforslagets garantier for lån til industrielle virksomheder.

Denne lovgivning skal jo nu udskilles fra loven om egnsudvikling. Man får så håbe, at det ikke bliver væsentlig dyrere at administrere den, og der ligger da også en vis garanti deri, at man siger, at selve administrationen skal finde sted i Jylland sammen med administration af loven om egnsudvikling.

Begrundelsen for udskillelsen af lovgivningen om garantier for lån til industrielle virksomheder er, at den var bare blevet en anden egnsudviklingslov. Jeg vil gerne herom sige, at når man fastsætter beløbet til 30 mill. kr. årlig, kan man næsten ikke vente andet, end at dette skal være en lov, der støtter industri- og andre erhvervsvirksomheder i svage egne. Man kan da ikke i fuld alvor tro, at 30 mill. kr. kan fremme industriel udvikling i noget betragteligt omfang, hvis det skal gælde hele landet. Jeg tror, der er grund til at overveje, om det alligevel ikke var rimeligt igen at indarbejde denne lovgivning i egnsudviklingsloven; men som sagt, både vedrørende dette lovforslag og vedrørende lovforslaget om egnsudvikling er der enkeltheder, som jeg meget gerne ønsker drøftet i et udvalg, derunder også administrationen.

Antonsen: Vi kan give principiel tilslutning til, at vi her i landet har en lov om egnsudvikling, i hvert fald foreløbig.

Man kunne måske sige, at der i forvejen er en del incitamenter for erhvervslivet til at flytte ud i de områder, hvor der er et vist udbud af arbejdskraft, men vi ved jo også godt, at der i hvert fald i en periode vil være